

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm
Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvns Rectè
Obeundum**

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

Quomodo in satisfactione pœnitens iuuetur, & de pœnitentis iniungendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

*Verè pe-
nitentes
consolan-
di.* Eos, qui propositum habent relin-
quendi peccata consolari oportet; pro-
posita spe veniæ, & quod Dei misericor-
dia, & Christi sanguis effusus supple-
bunt defectum discussionis & contri-
tionis, & si quæ alia acciderunt in con-
fessione, dum modo sincerè & integrè
dixerit quicquid in memora habuit. Qui
autem essent delecti nimis sensu pecca-
torum, vel scrupulis obnoxij, diligen-
*Qui scrupulis ve-
xantur,
erigendi.* tius erigendi exemplis diuinæ pietatis,
& animandi, & pacificandi sunt; & si o-
pus est, recipiat ad se confessarius quòd
Deo respondebit pro ipsis: & peccata in-
terdum extenuare (quantum licet) cum
huiusmodi necesse est.

*Quomodo in satisfactione pœnitens
iuvetur.*

*Quid, cū
restitu-
tio faci-
enda.* **H**IS transactis, si qua restitutione
damni, rei, vel famæ, vel bonorum
animæ opus est, significetur pœnitenti;
licet tamen dicat se velle restituere, vel
facere quod debet, si probabiliter timet
confessarius non expleturum, insinuare
potest, quòd commutationes vel com-
positiones prodesse possunt. & quamvis
simpliciter absoluat, protestetur tamen
quòd si non restituat, vel faciat quòd
debet.

debet, pe-
Promissio v-
tum ab hu-
videntur, ex-
à jure ordin-
Postea i-
nem, sacram-
nitentia E-
dicium tert-
vel jeiuniu-
nec etiam p-
sta pœniten-
spicionem.
Quòd a-
tisfactionis
quò, quam
re vera ide-
nitentia in-
ritum, ob-
voluntariè
titati, aut
men est ha-
debet con-
maior p-
maior pot-
non admitt-
expleturi
imponat,
Concedat

habent relin- debet , peribit ei fructus confessionis.
oportet ; pro- Promissio verò specialis , vel juramen-
Dei misericor- tum ab huiusmodi qui parum dispositi-
ffusus supple- videntur,exigi non debet,nisi in casibus
nis & contri- à jure ordinatis,de quibus infra.

derunt in con- Postea iniungatur ante absolutio-
cerè & integrè nem,sacramentalis satisfactio , vel pœ-
ra habuit. Qu- nitentia Et est videndum, ne in præiu-
is sensu pecca- dicitum tertij sit:vt si seruo peregrinatio
noxij , diligen- vel jeiunium magnum iniungeretur:
tinz pietatis, nec etiam pro occulto peccato,manife-
di sunt ; & si o- sta pœnitentia dari debet , ex qua in su-
fessarius quòd- spicionem illius veniri possit.

s: & peccata in- Quòd attinet ad magnitudinem sa-
tum licet) cum- tisfactionis, præstat errare minorem æ-
one pœnitens. quò,quam maiorem imponendo: licet
re vera idem opus in sacramentali pœ-
nitentia iniunctum,efficacius sit ad me-
ritum , ob clauuim virtutem , quàm si

ta restitutione voluntariè fieret:Imò ea non tam quan-
vel bonorum titati , aut qualitati criminis (cuius ta-
tur pœnitenti- men est habenda ratio) quàm personæ
restituere, vel debet congruere. Nam dispositis, ad
abiliter timet maiorem pœnitentiam admittendam,
um , insinuare maior potest injungi : infirmis qui vel
ones vel com- non admittunt , vel certè videntur non
nt. & quamuis expleturi grauiorem pœnitentiam,eam
testetur tamen imponat , quam executuri videbuntur.
el faciãt quòd- Concedat etiam posse redimere, vt jeiu-
debet.

B ; nia,

Iuramē-

tum non

exigen-

dum, ni-

si &c.

Pœnitē-

tia an

te abso-

lutionē

iun-

g. da.

Pœnitē-

tia quā

ta in-

ingen-

da.

nia, eleemosynis: quædam etiam pœnitentis relinquat arbitrio, vt si dicat: Hoc facies, vel si malueris, illud: demum potius leuem satisfactionem imponat, quàm recedere sinat afflictum, vel desperatum pœnitentem, ob pœnitentiæ grauitatem. Quando tamen exigua iniun-

Pœnitentia leuior potius imponenda. geretur pœnitentia indicari posset, quantum maiorem mereretur: siquidẽ septennis pro quouis mortali in usu erat. 32 q. 1. Si tamen timeretur nimia deiectione vel diffidentia, non expedit hoc dicere, & charitatis erit, humaniori adhortatione suadere voluntariam satisfactionem, significando quod in Purgatorio, aut in hoc mundo, quod reliquum est pœnitentiæ oportebit: vtcunq; hoc sit, hortetur, vt in gratia Dei pœnitentiam absolueret curret.

Nati-

Intensio confessarij in pœnitentijs iniungendis contrarijs curentur.

Feratur autem intensio iniungendis pœnitentiam vel satisfactionem, ad extirpationem vitiorum: vnde, contraria si admittantur, maximè conueniunt, vt eleemosyna contra auaritiam, ieiunium contra luxuriam, audire verbum Dei contra negligentiam in eo audiendo, oratio ad gratias impetrandas, vt septem Pater & Aue, ad septem dona & virtutes, contra septem peccata, quinque ad re-

reforma-

formatio
reforma
vt bene
& seipsum
ria aliqu
liquarum
sionem
huius, i
quædam
patientia
vel decim
si quis a
tionis v
dum est
cidere
pedit op
syna. S
manent
post res
mortal
da con
materie
pœnite
moneri
vt qui r

Qu

A T
co

dam etiam pœnitentia, vt si dicat: eris, illud: demum tionem imponat, etiam, vel despectu pœnitentiæ gratiam exigua iniungari possit, quantum: siquidē septem in usu erat. 32 q. nimia deiectione vel sit hoc dicere, & ori adhortatione satisfactionem, si purgatorio, aut in aliquo est pœnitentiæ que hoc sit, horum pœnitentiam ab-

ntio iniungendis actionem, ad ex- unde, contraria conueniunt, vt ritiam, ieiunium lire verbum Dei co audiendo, orandas, vt septem dona & virtutes, quinque ad re- reforma-

formationem quinque sensuum, tres ad reformationem trium potentiarum, vel vt bene se habeat ad Deum, proximum, & seipsum. Confert etiam pro pœnitentia aliquando, imponere euitationem aliquarum occasionum peccati, & præcisionem causarum eius, vt allocutionem huius, ingressum in domum illius, &c. quædam etiam fortissima, & latissimè patientia ex remedijs, quale est octauo vel decimoquinto quoque die confiteri (si quis admitteret libenter) loco satisfactionis vtiliter iniungeretur. Aduertendum est etiam, quod ijs maximè, qui recidere solent, iniungere pœnitentias expedit operum, quæ manent, vt elemosynæ. Sunt enim qui dubitant de non manentibus (qualis est oratio) an etiam post resipiscentiam valeant ijs, qui in mortali exoluerunt. Hactenus de secunda confessoris cura, quæ versatur circa materiam huius sacramenti, id est, actus pœnitentis, & maximè accomodato sermone illis, qui auxilio indigent maiori vt qui rarè & non benè confitentur.

Quomodo cum alijs qui minori egent auxilio se habeat confessorius.

AT sunt aliqui, qui sapius, & rectè *Sapius & rectè* confitentur, ac noti sunt. His satis *est*

B 4

*Occasio-
num e-
uitatio
in pœni-
tentia
impos-
nenda.*

*Item cō-
fessio fre-
quens.*

*Recidi-
uantib⁹*

*q̄. te-
nia*

*in un-
gende.*